

Folytatjuk az új országos elnökök bemutatását

Az őszi választások után hét nemzetiség országos önkormányzatának élére került új elnök. Az Országgyűlés Magyarországi Nemzetiségek Bizottsága februári és márciusi ülésein került sor a meghallgatásukra. Elhangzott bemutatkozásuk alapján előző számunkban a lengyel, örmény és román elnökkel, most pedig a görög, roma, szlovén és ukrán országos önkormányzat elnökével ismerkedhetnek meg az olvasók.

Hristodoulou
Konstantinos,
a Magyarországi
Görögök Országos
Önkormányzatának
elnöke

Engedjék meg, hogy egy kis történelmi áttekintést nyújtsak a magyarországi görögségről, amely több mint négyszáz éve él Magyarországon. Az első görögök Bizánc bukása után jelentek meg Magyarországon. Először tudósok, polihisztorok, később kereskedők hagyták el Bizáncot. Előbb Itália, majd Közép-Európa felé vándoroltak. Meg lehet említeni Belgrád városát, Budapestet, Bécsset, Lipcsét, ahol nagy számban éltek ebben az időben görögök. A két nemzet közötti kapcsolat azonban már a korábbi időkre, tehát több mint ezer évre is visszanyúlik, hiszen *Szent István* koronáját is Konstantinápolyban készítették görög ötvösök, görög ékszerészek, illetve a visegrádi várat is *Lascaris* Mária császárnő hozományából – aki egyébként *IV. Béla* magyar király felesége volt – építették fel. Az újkorra térve, a XIX. században a görögség létszáma meghaladta a tízezer főt. Őket nevezzük mi, görögök, első diaszpórási görögségnek. A II. világháborút követően a Görögországban kialakult véres polgárháború során több tízezren menekültek el szülőföldjükről. Ebben a második hullámban Magyarországra több mint hét-ezren jöttek. Nagy többség kiskorú gyermek volt. Jelenleg – a 2011-es népszámlálás alapján – 4642 fő jelezte, hogy valamilyen szinten kötődik a görögséghez, görög származásúnak tekinti magát. Főleg a második diaszpórási görögséghez tartoznak, habár a két görögséget elválasztani nem lehet, és hál’ istennek, az első diaszpórási görögökkel is nagyon jó kapcsolatokat ápolunk, illetve bevonjuk őket a görögség életébe.

Magamról is néhány szót: mindkét szülői oldalról görög származású vagyok. Budapesten születtem, itt folytattam a tanulmányaimat, itt szereztem a diplomámat az ELTE bölcsészkarán. A hivatalvezetőség előtt több mint tizenkét évig a Görög Köz-

társaság Nagykövetségén, öt évig pedig a Ciprusi Követségen dolgoztam, majd 2014 nyarán pályázat útján kerültem az Országos Görög Önkormányzat Hivatalának élére. Ezt a tevékenységet öt évig folytattam, és 2019 októberében, életemben először én is elindultam ezen a választáson, és egy kis szervezet képviselőjeként bejutottam a testületbe, amely testület november 11-én egyhangúlag engem választott elnökének. A 2019-es adatok alapján a görög regisztráltak száma, 2791 fő volt, a szavazók száma 2035, ez nagyjából 73 százalékos arányt jelent. Országos szinten 35 görög önkormányzat működik. A tizenöt fős közgyűlés tagjait négy szervezet jelölte, ennek mentén végzik a munkájukat.

Az önkormányzatnak két iskolája van. Az egyik egy nappali rendszerű két tannyelvű iskola, amely Beloiannisz településen működik. Ez az iskola 1951-ben épült. Jelenleg 91 tanuló jár ide, és 34 az óvodás. Tizenegy pedagógus állományban van nálunk a települési iskolában, közülük három Görögországból jött tanár, akiket a görög állam finanszíroz. A többi pedagógus hazai, közülük négyen görög származásúak. Az óvodában négy alkalmazott dolgozik, két óvónő és két gondozó. További nyolc fő pedig óraadó pedagógus. Ez azt jelenti, hogy nagyjából 2,5 állás-helyet töltenek be. Az iskola alsó tagozatán a testnevelésen kívül az ének-zene és a rajz oktatása folyik görög nyelven, a felső tagozaton a szaktantárgyak is. Itt van egy kis problémánk, hiszen meg kell jegyeznünk azt, hogy az ELTE bölcsészkarán – ha jól emlékszem – 2006-tól nem folyik már görög-tanárképzés. Mi annak idején még ott végeztünk, de ez már lassan tizenöt éve megszűnt, így a tanárok utánpótlása bajba kerül, vagy bajba kerülhet, ha ez ügyben nem történik változás. A települési iskola költségvetése 101 millió forint. Ebből 71 millió az Államkincstár támogatása szerint az átlagbáralapú támogatás, viszont a tényleges bérek 98 millióra rúgnak, tehát közel 30 millió forinttal többet kell a pedagógusok felé fizetnünk, mint amit az átlagbáralapú támogatás nyújt. Ezt az iskolát 2012-ben vette át az Országos Görög Önkormányzat, azóta fenntartása alatt működik.

A másik intézményünk egy budapesti székhelyű kiegészítő 12 évfolyamos görög nyelvoktató iskola, amelynek országos szinten tizenöt telephelye van. Budapesten is sok kerületben van ilyen, vidéken pedig Miskolcon, Beloiannisz településen, Pécsset, Szegeden, Budaörsön, Tatabányán. Ebbe az iskolába 216 gyerek jár. Ennek szintén tizenegy állományban

lévő pedagógus munkatársa van, nyolc óraadó tanárral, s ezen felül Görögországból három vendég-tanárral, akiket szintén a görög állam finanszíroz. A támogatás az itteni kiegészítő iskolát tekintve 102 millió forintra rúg. Ebből a finanszírozott átlagbéralapú támogatás 57 millió forint, a valós bérek pedig 70 millió forintra rúgnak. Tehát itt is egy 13 millió forintos úgymond hiány keletkezik. Azt hozzá kell tennem, hogy az országos önkormányzat működési keretéből ezt a két iskolát tekintve több mint 40 millió forintot nem tudnánk fedezni. Ilyen értelemben tehát jó az, hogy legalább két iskolánk van, mert a két iskola egymást tudja segíteni. Azt hallottam többekkel való beszélgetés során, hogy ez a probléma nemcsak bennünket érint. Az a helyzet, hogy sok tanár már az idősebb korosztályhoz tartozik, illetve a besorolásuk is sokkal magasabb, mint az átlagbéralapú támogatás.

Az iskolák három helyről szerzik be a tankönyveiket. Az első forrás az iskolákban dolgozó pedagógusok által készített tankönyvek, amelyek a szokásos úton jutnak el hozzánk (EMMI, vagy a KELLO-tól meg kell megrendelni. Ezek némelyikéhez tartoznak hanganyagok, tehát autentikus görög beszéd, némelyikhez nem, ami bizony hátrány. A másik ilyen tankönyvforrás: a Thesszaloniki Egyetem. Az általuk kiadott tankönyveket is meg szoktuk rendelni, és saját forrásból fizetjük ki. Hozzá kell tennem, hogy az itteni iskolánk az egyetem akkreditált központja. Ez azt jelenti, hogy minden év májusában nyelvvizsgát lehet tenni a KER-skála szerinti szintekből, tehát A1-től a C2-ig, ezeket magnófelvétellel veszik a tanárok, és elküldik az egyetemre, ahol ezt kiértékelik. A harmadik forrásként a görög oktatási minisztérium tankönyveit szoktuk megrendelni, amelyet a görög állam számunkra ingyenesen biztosít. A kiegészítő iskolában heti négy nyelv- és irodalomóra zajlik, valamint egy óra a hon- és népismeret. Azt hiszem, erre van már jogszabályi háttér, hogy ezt a hon- és népismeretet lehet egyszerre tömbösítve tanítani, nálunk egyelőre így működik. Mint említettem, az ELTE-n megszűnt a görög tanárképzés. Tekintettel arra, hogy a görög iskolák – ahogy minden más nemzetiségi intézmény – alappillére a fennmaradásuknak, ez ügyben mindenféleképpen tennünk kell sürgősen.

Intézményeink közül kettőt említenék. Az egyik Beloiannisz településen működik. Ez egy művelődési ház és könyvtár, amely főleg a települési lakosok

A Nemzetiségi Bizottság a Parlamentben

Somogyi Zsuzsanna felvételei

igényeit elégíti ki. A másik budapesti székhelyű: a Görög Intézet, amely korábban átalakult vagy megszűnt három intézményünk – a Görög Színház, a Görög Kulturális Intézet, valamint a Görög Kutatóintézet – összegyűréséből alakult ki. A Görög Intézet székhelye a Börzsöny utcában található.

A hivatalról is említenék pár szót, amelyben heten dolgoznak, illetve most még csak hatan, hiszen még nincs hivatalvezetőnk. Ez a munka egyelőre még rám hárul. Reméljük, hamarosan kinevezünk a hivatal élére is valakit. Négy dolgozó munkálkodik a gazdasági osztályon, egy fő a titkárságon, és egy a takarításért felelős.

Az ünnepeinkről pár szót: két nagy nemzeti ünnepet tartunk. Márciusban a görög szabadságharcra, az oszmán-török elleni szabadságharcra emlékezünk. Ennek jövőre lesz a 200. évfordulója, amit szeretnénk méltón megünnepelni. Másik nagy ünnepünk az olasz megszállás elleni fellépés, a NEM, az OHI ünnepe. 1940 októberében mondta ki a görög nép a nagy nemet, és visszaverte a megszálló, támadó olasz hadsereget. Ezen kívül nagy megemlékezést tartanak Görögország-szerte mindenhol (és most már pár éve mi, az Országos Görög Önkormányzat is ezt tesszük), a pontuszi népiirtásról. A '10-es években az ókor óta a kis-ázsiai térségekben élő görögséget a törökök, mondhatni majdnem teljes egészében kiirtották. Közel félmillió halotról számolhatunk be. 1922-ben további közel egymillió áldozata volt ennek a görög-török konfliktusnak, és további másfél millió ember menekült el a mai Görögország területére. A megemlékezést május utolsó hetében tartottuk.

A görögség fő feladata az elkövetkezendő években mindenképpen a nyelvünk és kultúránk ápolása, a hagyományaink őrzése mellett az, hogy a görög ifjakat integráljuk a közéletbe, a görög közéletbe, hogy idővel méltón tudjanak bennünket váltani. Az idősek gondozásáról, illetve a görög sírhelyek ápolásáról sem szabad elfeledkeznünk. Ezen felül a magyar állam – azon belül a Miniszterelnökség – támogatásával szeretnénk megvalósítani a 2009-ben megvásárolt ingatlanunk olyan típusú fejlesztését, egy olyan beruházást, amely megfelelő otthont adhatna a görög közösségnek, de nyilván nemcsak annak. Itt szeretnénk létrehozni egy görög kulturális intézetet, egy központot, illetve Budapestre tervezzük egy görög nappali rendszerű iskolát is. Most zajlanak a bizottságainkon belüli egyeztetések, egy közös koncepció kialakítása, úgy néz ki, március végére meg fog születni, és a tervekről majd ez ügyben is be tudunk számolni akár itt, vagy akár a Miniszterelnökség előtt is.

Nem akarom szaporítani a szót, néhány gondolatot azonban még hadd osszak meg. Az önkormányzatnak és személyesen nekem is kiváló kapcsolatunk van a görög szószóló úrral, *Sianos Tamás* úrral. Mindenben, amiben csak lehet, együtt dolgozunk, közösen próbáljuk megoldani a különböző problémákat, együtt keresünk ezekre megoldást, és remélem,

hogy ez így is fog maradni. Rajtunk ez nem múlik. Nagyon szépen köszönöm a lehetőséget, azt hiszem, gyorsan és röviden el tudtam mondani mindazt, ami ránk jellemző.

Agócs János,
az Országos Roma
Önkormányzat elnöke

Hidvégi Attila felvétele

Nagy tisztelettel köszönöm a lehetőséget, hogy bemutatkozhatok. Először is saját magamról szeretnék szólni: 1970-ben születtem, Mélykúton végeztem az általános iskolát. Annyit hozzátennék, hogy én voltam a harmadik roma tanuló, aki elvégezte annak idején a nyolc általánost. 1984 és 1987 között a jánoshalmi szakmunkásképzőbe jártam, és mint növényszerkesztő gépész végeztem el az iskolát. Itt is kiemelném, hogy ebben az iskolában – amely már közel nyolcvan éve működött – én voltam az első roma tanuló. 1987-től 1989-ig termelészövetkezetben dolgoztam Mélykúton, mint traktoros. 1989-ben sorkatonai szolgálatra hívtak be, ami akkor kötelező volt. Én már csak egy évig voltam, mert akkor született az a döntés, hogy másfél évről lecsökkentik egy évre a katonaidőt. Mire leszereltem, sikerült a termelészövetkezetet feloszlattani, tehát akkor szűntek meg a munkahelyek. 1991-től 2010-ig vállalkozóként dolgoztam. Amikor '94-ben az első nemzetiségi önkormányzatok megalakultak, Mélykúton a helyi – akkor még cigány kisebbségi önkormányzatnak – a tagja voltam. Egészen 2006-ig. Az évtől 2010-ig a Bács-Kiskun Megyei Cigány Önkormányzat elnöke lettem. Azután átmenetileg abbahagytam a politizálást, nem indultam a választásokon. 2019-ben újra megpróbálkoztunk a politikával, és sikerült bejutnunk.

A 2011-es népszámláláskor a magukat roma származásúnak valló állampolgárok közel 350 ezren voltak, de azt tudjuk, hogy az akkori népszámláláskor nem mindenki vallotta magát romának, tehát közel 1 millió körüli a romák létszáma ma Magyarországon. Visszatérve a 2019-es választásokra, a névjegyzékbe több mint 211 ezren vetették fel magukat. A lebélyegzett szavazólapok száma több mint 113 800. Az érvényesen leadott szavazatok száma valamenynyivel több, mint százezer. Sajnos több mint 13 ezer rontott szavazat volt a romáknál. Tudjuk, hogy a roma önkormányzati választás nem volt egyszerű. Éppen azért, mert nem adták oda a szavazólapokat, az országosat és a megyeit több településen, ezért

egy-két településen meg is kellett ismételni a választást. Ez november 3-án történt meg.

Kértük az elnök urat, hogy a mandátumátadással egy időben legyen az alakuló ülés, nehogy kicsúszunk az időből. A mandátumátadás november végén történt, de az elnök úr elutasította ezt a kérést, nem tudom, miért. A legutolsó határidőt adta meg, tehát december 3-ára, a legvégső napra tűzte ki az alakuló ülést. A mandátumátadási ülésen Ritter úr volt jelen, ezt köszönjük, de mint roma önkormányzati képviselők, azt szeretnénk volna, ha a roma szószóló lett volna az, aki megnyitja az ülést, hogy ha már roma önkormányzat alakul, akkor a roma szószóló tartsa meg a köszöntőt.

Visszatérve a választásra, összesen több mint százezer szavazat jött be. A választásokon négy szervezet tudott listát állítani, a Lungo Drom, a Firosz, a Roma Polgárjogi Mozgalom és a Phralipe nevű szervezet. Önkormányzatunk negyvenhét fős. A mandátumok közül húszat kapott a Lungo Drom, tizennyolcat a Firosz, ötöt a Roma Polgárjogi Mozgalom, négyet pedig a Phralipe nyert el, így jön ki a 47 fő. December 3-án tartottuk meg tehát az alakuló ülést, ahol 31 szavazattal engem választottak meg elnöknek.

Nekünk is van két intézményünk, két iskolánk: Tiszapüspökön, az általános iskolánk és Szirákon, Nógrád megyében működik egy általános és középiskola. Mindkettő nagyon rossz állapotban van. A tiszapüspökire most kaptunk egy uniós támogatást, már aláírtam a szerződést a kivitelezővel a felújításról. A sziráki iskolára vonatkozóan kaptunk ígérvényt a Belügyminisztériumtól, hogy ott is elindulhat a felújítás, mert tényleg nagyon rossz állapotban van, kevés a tanterem, sok a tanuló, nem nagyon férnek el.

Farkas Félix roma nemzetiségi szószóló, a bizottság alelnöke hozzátette, úgy néz ki, hogy a Belügyminisztérium megadja a támogatást az iskola felújításához.

Holecz Károly,
az Országos Szlovén
Önkormányzat elnöke

Mint újonnan megválasztott elnök felsorolásszerűen egy-két gondolatot mondanék magamról. 1969-ban születtem Szentgotthárdon, a szlovén Rábavidék legkisebb településén. Azóta is a szülőfalumban él-

tem és élek. Általános iskolába a szomszédos *Apátistvánfalvára* jártam még gyalog, napi öt kilométert. A középiskolát *Körmenden* végeztem, mezőgazdasági gépszerezőnek és karbantartónak tanultam. Utána elmentem a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolára, *Szombathelyre*, majd utam 1990-ben a Magyarországi Szlovének Szövetségéhez vezetett. Alapító tagja voltam és azóta is elnökségi tagja vagyok. Büszkeséggel tölt el, ezért ezt is szeretném megemlíteni: 1991-ben az Új Népi Kollégiumokért Alapítvány Kuratóriuma által kiírt pályázati felhívásra „A szülőföld szolgálatában” címmel benyújtottam versenydolgozatot, és ösztöndíjban részesültem, amit Göncz Árpád köztársasági elnöktől vehettem át. Dolgozatom címe: „Akikért a harang szól” – és azok is már akkor a rábavidéki szlovének voltak. Később a Magyarországi Szlovének Szövetségéhez, a Porabje laphoz kerültem fotósként, újságíróként, amit azóta sem hagytam abba, még itt-ott besegítek. 1994 és 2006 között tizenkét évig voltam Orfalu polgármestere. Szintén 1994-ben az Országos Szlovén Önkormányzatnak is úgymond alapító tagja voltam. Közgyűlésének a kezdetektől tagja voltam, az utolsó öt évben pedig alelnökként tevékenykedtem.

Az újságírással kapcsolatosan volt lehetőségem egy könyvet megjelentetni 2001-ben „Orfalusi történetek” címmel. 2007-ben az én ötletem volt, hogy a szlovének szimbólumának számító, a Júlia-Alpokban elhelyezkedő Triglav-hegyről hozzunk egy követ, amit aztán a szlovénség jelképeként idehaza felállítottunk. 2008-ban létrehoztam a Rábavidéki Szlovén Kulturális és Turisztikai Egyesületet, amelynek azóta is elnöke vagyok, majd megnyithattuk a Rábavidéki Szlovén Tájékoztató is. 2010-ben Magyar Művelődési Intézet nemzetiségi fotópályázatának különdíját kaptam meg a „Múlt és jelen” fotósorozattal. Amire még úgyszintén büszke vagyok, hogy most már nyolcadik éve szervezzük Triglavtól Triglavig a rábavidéki szlovének zarándokútját. Ez egy 300 kilométeres gyalogos zarándokút Orfalutól egészen a Triglav-hegy csúcsáig. Erről azt lehet tudni, hogy hét napon keresztül napi 40-45 kilométer gyaloglást jelent, és az utolsó két napban felmászunk majdnem közel háromezer méterre. E gyalogtúra iránt folyamatosan nagy az érdeklődés.

Az Országos Szlovén Önkormányzatot röviden szeretném bemutatni, a számokat, adatokat nélkülözve. Tíz nemzetiségi önkormányzatunk van. Az Országos Szlovén Önkormányzat intézményei a szlovén Radio Monošter, a Kühár Emlékház, részben a Porabje újság finanszírozása is az Országos Szlovén Önkormányzaton keresztül történik, ahogy a Kossics József kétnyelvű iskola és az Apátistvánfalvi Kéttannyelvű Általános Iskola, valamint három óvoda fenntartása is.

El kell mondanom, hogy amikor a volt elnök úr megkeresett, hogy nem vállalnám-e el a tisztséget, mert ő már nem szándékozik a továbbiakban elnök lenni, nem kis fejtörést okozott. Már csak azért is, mert tudtam, hogy mire vállalkozom. Alelnökként

részese voltam a folyamatnak, amíg az Országos Szlovén Önkormányzat idáig eljutott. Egy kicsit gondolkodtam, hogy elvállaljam-e ezt a nem kis feladatot, de végül is kihívásnak érzem. Remélem, hozzá tudok járulni a rábavidéki szlovén emberek boldogulásához, a kultúra, az anyanyelv ápolásához, az identitás, az önazonosság erősítéséhez.

Több olyan alappillér van, amit ebben az öt évben fontosnak tartok, és mindenképpen szem előtt tartok. Ezek között van a rábavidéki gazdaságfejlesztő program, ami fontos a rábavidéki szlovén embereknek. Ez a program négy éven keresztül megy. Célja, hogy a fejlesztések minél szélesebb körhöz eljussanak, ezáltal élhetőbb környezetet biztosítsanak a rábavidéki szlovén lakosok számára, és úgy gondolom, ezáltal meg is tudjuk tartani őket. Ugyanúgy nagyon fontosnak tartom a kultúra és az anyanyelv ápolását, mert tudjuk, a kultúrát, az identitást nem lehet örökölni, azt minden nemzedéknek újra meg kell szereznie magának. Ezért is fontos, hogy az a két szlovén általános iskola az Országos Szlovén Önkormányzat alá került. Az egyik fő feladatomban érzem a szórványban élők megkeresését, aktivizálást, mert akár a népszámlálást nézzük, akár a nemzetiségi önkormányzati választásnál a regisztrációt, tudjuk, hogy jóval többen vagyunk, mint 2800 fő, ahányan a népszámláláskor magukat szlovénnek vallották. A helyiek, a rábavidéki szlovének, de a szórványban élők tekintetében ugyanúgy fontos az identitás, az önazonosság erősítése, a közösség szerepe, a család szerepe. Ezáltal meg lehet tanítani egy nyelvet, de úgy vélem, az még kevés, az identitástudatnak belülről kell jönnie. Ez a célom, az önazonosság erősítése.

Az Országos Szlovén Önkormányzat működési támogatásának növekedése 2014-2018 között valamivel több, mint 30 százalék volt. Ezt keveslem a többi hasonló lélekszámú nemzetiséghez viszonyítva, ahol a támogatás 100-120-130 százalékos növekedést mutatott. Utánajárok, hogy nálunk miért ennyi, mi miatt alakult így. Ugyanúgy fontos feladat még az iskolai költségvetés felülvizsgálata. Az öt évvel ezelőtt aláírt szerződésnél még úgy tűnt, hogy az az összeg elegendő a két általános iskolának, de kiderült, hogy most már nem. Szerintem ez nemcsak nálunk probléma, hanem a többi nemzetiségi önkormányzatnál is. Hogy ezt a feladatot hogyan szeretném ellátni, erre van egy rövid intelem, amit Szent István király Imre herceghez intézett: „Minden ember azonos állapotban születik, és semmi sem emel fel, csakis az alázat, semmi sem taszít le, csakis a gőg és a gyűlölség”. Mivel újonnan megválasztott elnök vagyok, nagyon nagy segítséget kaptam szószóló asszonytól, köszönöm szépen.

Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószóló hozzátette, jól együttműködnek az országos elnökkel, a kicsiségüknek fontos kritériuma, hogy mindent együtt csináljanak, ahogyan ezt teszik is már évek óta. *Ritter Imre*, nemzetiségi képviselő, az Országgyűlés Magyarországi Nemzetiségek Bizottsá-

ga elnöke hozzátette, a kiegyenlítés már tavaly megtörtént volna a szlovén önkormányzatra vonatkozóan a támogatásban, ám tavaly a támogatási igénynek ezt a részét valamennyi országos önkormányzatra nem fogadták el, idén azonban újra beterjesztik ezt, tehát remélhetőleg elég hamar orvoslást talál majd.

Szabó Jaroslava,
az Országos Ukrán
Önkormányzat elnöke

Nekem nincs nagy tapasztalatom ebben a munkában, csak most foglaltam el az elnöki posztot, úgyhogy nem tudok sok mindenről beszélni, de vannak terveim. Csak röviden szeretném elmondani, hogy Ukrajna nyugati részén születtem, Ternopil megyében. 1979 óta élek Várpalotán, ahol szálláskiadással foglalkozom. 2002 óta van Várpalotán Ukrán Nemzetiségi Önkormányzat, és már tizennyolc éve én vagyok az elnöke. Három képviselővel dolgozunk együtt, idáig nagyon sok kulturális rendezvényt, nagyon sok hagyományörző programot rendeztem abban a kisvárosban, ahol élünk. Együttműködünk a városi önkormányzattal. 2003 óta az Országos Ukrán Önkormányzat képviselője vagyok Budapesten.

1993-ban törvényben elismert nemzetiség lettünk, és 1999-ben alakult meg az Országos Ukrán Önkormányzat. 2007 óta működik az Országos Ukrán Önkormányzat által alapított Magyarországi Ukrán Kulturális Dokumentációs Központ, amelynek nagyon szép könyvtára, néprajzi gyűjteménye van, és 2015-ben a minisztérium támogatásával nagyon szépen megcsináltuk a galériát, ahol minden évben festménykiállítást rendezünk. Az Országos Ukrán Önkormányzat kultúra- és hagyományápolást folytat, kiadói tevékenységet végzünk, újságok jelennek meg háromhavonta ukrán-magyar nyelv-

ven. Anyanyelvi oktatás folyik, és törekszünk a magyar-ukrán kapcsolatépítésre. Az önkormányzatban működik ukrán vasárnapi iskola, ahol 3-18 éves gyerekek ukrán nyelvet tanulnak. Vannak tanárok, akik az ukrán hagyományokra tanítják őket. A tevékenységünk fontos része a Magyarország és Ukrajna közötti kapcsolatteremtés. Nagyon sok ukrán állampolgár él Magyarországon, az Országos Ukrán Önkormányzat segít munkahelyet keresni, jogi segítségnyújtást ad, ukrán nyelvű oktatást folytat, és segít a magyar-ukrán kapcsolatok kiépítésében.

Komoly terveim vannak erre a ciklusra, de a 2020-as évre is vannak nagyon nagy terveim. Az egyik az ukrán nyelvű iskola, intézmény-bejegyeztetése, hogy hivatalos legyen, tehát legyen ukrán nyelvű iskola Magyarországon. Ukrán-magyar nyelvű óvodáscsoportot szeretnék beindítani. Most nagyon sok kisgyerek van, főleg Budapesten. Szeretném elindítani a közép- és felsőfokú oktatási rendszer fejlesztését, az ösztöndíjrendszer kiszélesítését, és magyar nyelvtanfolyamot szeretnék szervezni a hivatalban. Nem tudom, jogilag lehet-e, vagy sem. Ma nagyon sok ukrán állampolgár dolgozik itt, és mindenki tanulni akar magyarul, hogy tudjon beszélni a munkahelyen. Szeretném a magyar-ukrán kulturális kapcsolatot kiépíteni, bővíteni. Szeretnék ukrán nyelvű színházat is. Már nagyon régóta várjuk, hogy legyen ukrán nyelvű színház itt, Budapesten. Mindig vidékről, Ungvárról vagy Beregszászból hozunk színészeket, hogy fellépjenek, de idővel szeretnék saját társulatot alapítani. Törekedni fogok arra, hogy megvalósuljon az ukrán kulturális hagyományápolás. Fontos a kiadói tevékenység fejlesztése, a testvérvárosi kapcsolatok kiépítése Ukrajnában, a Magyarországon élő művészek, festőművészek, koncertek szervezése. Ezt is szeretnék támogatni.

Nagyon sok új helyi önkormányzat alakult Magyarországon: Zalaegerszegen, Székesfehérváron, Pécsen és Budapesten. Nagyon sok helyen alakultak tehát önkormányzatok, ezért őket is szeretném idővel segíteni a munkában, hogy ne szoruljanak háttérbe. Ez az egyik fontos kérdés lesz, foglalkoznunk kell ezzel is. Együtt, egyetértésben dolgozunk az ukrán szószólóval. Meglátjuk, hogy a sok elgondolásból, amit beterveztünk, mit tudunk majd megvalósítani.

Balányi Klára összeállítása

Látogasson el honlapunkra: www.nemzetisegek.hu